

ΕΥΘΥΦΡΩΝ

ΕΥΘΥΦΡΩΝ ΣΩΚΡΑΤΗΣ

St. I
p. 2

ΕΥΘ. Τί νεώτερον, ὦ Σώκρατες, γέγονεν, ὅτι σὺ τὰς ἐν **a**
Λυκείῳ καταλιπὼν διατριβὰς ἐνθάδε νῦν διατρίβεις περὶ τὴν
τοῦ βασιλέως στοάν; οὐ γάρ που καὶ σοί γε δίκη τις οὔσα
τυγχάνει πρὸς τὸν βασιλέα ὥσπερ ἐμοί.

ΣΩ. Οὔτοι δὴ Ἀθηναῖοί γε, ὦ Εὐθύφρων, δίκην αὐτὴν **5**
καλοῦσιν ἀλλὰ γραφήν.

ΕΥΘ. Τί φῆς; γραφήν σέ τις, ὡς ἔοικε, γέγραπται· οὐ **b**
γὰρ ἐκεῖνό γε καταγνώσομαι, ὡς σὺ ἔτερον.

ΣΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΕΥΘ. Ἀλλὰ σὲ ἄλλος;

ΣΩ. Πάνυ γε. **5**

ΕΥΘ. Τίς οὗτος;

ΣΩ. Οὐδ' αὐτὸς πάνυ τι γινώσκω, ὦ Εὐθύφρων, τὸν
ἄνδρα, νέος γάρ τίς μοι φαίνεται καὶ ἀγνός· ὀνομάζουσι
μέντοι αὐτόν, ὡς ἐγῶμαι, Μέλητον. ἔστι δὲ τῶν δήμων
Πιθεύς, εἴ τινα νῶ ἔχεις Πιθέα Μέλητον οἶον τετανότριχα **10**
καὶ οὐ πάνυ εὐγένειον, ἐπίγρυπον δέ. ¹

ΕΥΘ. Οὐκ ἐννοῶ, ὦ Σώκρατες· ἀλλὰ δὴ τίνα γραφήν
σε γέγραπται; **c**

ΣΩ. Ἦντινα; οὐκ ἀγεννή, ἔμοιγε δοκεῖ· τὸ γὰρ νέον

a 3 γε B : om. T **a** 5 ὦ Εὐθύφρων constanter B T, plerumque
W : ὦ Εὐθύφρων B² **b** 2 σὺ B : σύ γε T **c** 2 ὡς ἔμοιγε W t

ὄντα τοσοῦτον πρᾶγμα ἐγνωκέναι οὐ φαῦλόν ἐστιν. ἐκείνος γάρ, ὡς φησιν, οἶδε τίνα τρόπον οἱ νέοι διαφθείρονται καὶ
 5 τίνες οἱ διαφθείροντες αὐτούς. καὶ κινδυνεύει σοφός τις εἶναι, καὶ τὴν ἐμὴν ἀμαθίαν κατιδὼν ὡς διαφθείροντος τοὺς ἡλικιώτας αὐτοῦ, ἔρχεται κατηγορήσων μου ὡσπερ πρὸς μητέρα πρὸς τὴν πόλιν. καὶ φαίνεται μοι τῶν πολιτικῶν
 d μόνος ἄρχεσθαι ὀρθῶς· ὀρθῶς γάρ ἐστι τῶν νέων πρῶτον ἐπιμεληθῆναι ὅπως ἔσονται ὅτι ἄριστοι, ὡσπερ γεωργὸν ἀγαθὸν τῶν νέων φυτῶν εἰκὸς πρῶτον ἐπιμεληθῆναι, μετὰ δὲ τοῦτο καὶ τῶν ἄλλων. καὶ δὴ καὶ Μέλητος ἴσως πρῶτον
 c 3 μὲν ἡμᾶς ἐκκαθαίρει τοὺς τῶν νέων τὰς βλάστας διαφθείροντας, ὡς φησιν· ἔπειτα μετὰ τοῦτο δῆλον ὅτι τῶν πρεσβυτέρων ἐπιμεληθεὶς πλείστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἴτιος τῇ πόλει γενήσεται, ὡς γε τὸ εἰκὸς συμβῆναι ἐκ τοιαύτης
 5 ἀρχῆς ἀρξαμένῳ.

ΕΥΘ. Βουλοίμην ἄν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὀρρωδῶ μὴ τοῦναντίον γένηται· ἀτεχνῶς γάρ μοι δοκεῖ ἀφ' ἐστίας ἄρχεσθαι κακουργεῖν τὴν πόλιν, ἐπιχειρῶν ἀδικεῖν σέ. καὶ μοι λέγε, τί καὶ ποιοῦντά σέ φησι διαφθείρειν τοὺς νέους;

b ΣΩ. Ἄτοπα, ὦ θαυμάσιε, ὡς οὕτω γ' ἀκοῦσαι. φησὶ γάρ με ποιητὴν εἶναι θεῶν, καὶ ὡς καινοὺς ποιοῦντα θεοὺς τοὺς δ' ἀρχαίους οὐ νομίζοντα ἐγράψατο τούτων αὐτῶν ἕνεκα, ὡς φησιν.

5 ΕΥΘ. Μανθάνω, ὦ Σώκρατες· ὅτι δὴ σὺ τὸ δαιμόνιον φῆς σαυτῷ ἐκάστοτε γίνεσθαι. ὡς οὖν καινοτομοῦντός σου περὶ τὰ θεία γέγραπται ταύτην τὴν γραφήν, καὶ ὡς διαβαλῶν δὴ ἔρχεται εἰς τὸ δικαστήριον, εἰδὼς ὅτι ἐνδιὰ βολα τὰ τοιαῦτα πρὸς τοὺς πολλοὺς. καὶ ἐμοῦ γάρ τοι,
 c ὅταν τι λέγω ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ περὶ τῶν θείων, προλέγων αὐτοῖς τὰ μέλλοντα, καταγελῶσιν ὡς μαινομένον· καίτοι

c 7 ὡσπερ TW : ὡς B c 8 πρὸς om. al. Cobet a 2 ὡς BT
 γρ. W : τέως W b 2 ποιητὴν εἶναι με T b 8 διαβαλῶν (sic)
 BT w : διαβάλλων W t : ἐν ἄλλῳ διαβάλλων B²

οὐδὲν ὅτι οὐκ ἀληθὲς εἶρηκα ὧν προεῖπον, ἀλλ' ὅμως φθονούσῃ ἡμῖν πᾶσι τοῖς τοιούτοις. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν χρῆ φροντίζειν, ἀλλ' ὁμοσεῖ ἴεναι.

5

ΣΩ. ὦ φίλε Εὐθύφρων, ἀλλὰ τὸ μὲν καταγελασθῆναι ἴσως οὐδὲν πρᾶγμα. Ἀθηναίοις γάρ τοι, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐ σφόδρα μέλει ἂν τινα δεινὸν οἴωνται εἶναι, μὴ μέντοι διδασκαλικὸν τῆς αὐτοῦ σοφίας· ὃν δ' ἂν καὶ ἄλλους οἴωνται ποιεῖν τοιούτους, θυμούνται, εἴτ' οὖν φθόνῳ ὡς σὺ λέγεις, δ εἶτε δι' ἄλλο τι.

ΕΥΘ. Τούτου οὖν πέρι ὅπως ποτὲ πρὸς ἐμὲ ἔχουσιν, οὐ πάνυ ἐπιθυμῶ πειραθῆναι.

ΣΩ. Ἴσως γὰρ σὺ μὲν δοκεῖς σπάνιον σεαυτὸν παρέχειν 5 καὶ διδάσκειν οὐκ ἐθέλειω τὴν σεαυτοῦ σοφίαν· ἐγὼ δὲ φοβοῦμαι μὴ ὑπὸ φιλανθρωπίας δοκῶ αὐτοῖς ὅτι περ ἔχω ἐκκεχυμένως παντὶ ἀνδρὶ λέγειν, οὐ μόνον ἄνευ μισθοῦ, ἀλλὰ καὶ προστιθεὶς ἂν ἠδέως εἴ τις μου ἐθέλει ἀκούειν. εἰ μὲν οὖν, ὃ νυνδὴ ἔλεγον, μέλλοιέν μου καταγελᾶν ὡσπερ 10 σὺ φῆς σεαυτοῦ, οὐδὲν ἂν εἴη ἀηδὲς παίζοντας καὶ γελῶντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ διαγαγεῖν· εἰ δὲ σπουδάσονται, τοῦτ' ἤδη ὅπῃ ἀποβήσεται ἄδηλον πλὴν ὑμῖν τοῖς μάντεσιν. e

ΕΥΘ. Ἀλλ' ἴσως οὐδὲν ἔσται, ὦ Σώκρατες, πρᾶγμα, ἀλλὰ σύ τε κατὰ νοῦν ἀγωνιῇ τὴν δίκην, οἶμαι δὲ καὶ ἐμὲ τὴν 5 ἐμήν.

ΣΩ. Ἔστιν δὲ δὴ σοί, ὦ Εὐθύφρων, τίς ἡ δίκη; φεύγεις αὐτὴν ἢ διώκεις;

ΕΥΘ. Διώκω.

ΣΩ. Τίνα;

10

ΕΥΘ. Ὃν διώκων αὐτὸν δοκῶ μαίνεσθαι.

4

ΣΩ. Τί δέ; πετόμενόν τινα διώκεις;

ΕΥΘ. Πολλοῦ γε δεῖ πέτεσθαι, ὅς γε τυγχάνει ὧν εὐμάλα πρεσβύτης.

δ 7 ὅτι παρέχω pr. W δ 9 ἐθέλει T: ἐθέλοι Bt e 2 διάγειν
pr. W σπουδάσονται B²T W Argm.: σπουδάζοντας B a 3 γε
δεῖ BT: γε καὶ δεῖ W

5 ΣΩ. Τίς οὗτος;

ΕΥΘ. Ὁ ἐμὸς πατήρ.

ΣΩ. Ὁ σός, ὦ βέλτιστε;

ΕΥΘ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἔστω δὲ τί τὸ ἐγκλημα καὶ τίνος ἡ δίκη;

10 ΕΥΘ. Φόνου, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἡράκλεις. ἢ που, ὦ Εὐθύφρων, ἀγνοεῖται ὑπὸ τῶν πολλῶν ὅπη ποτὲ ὀρθῶς ἔχει· οὐ γὰρ οἶμαι γε τοῦ ἐπιτυχόντος [ὀρθῶς] αὐτὸ πράξαι ἀλλὰ πόρρω που ἤδη σοφίας ἐλαύνουτος.

ΕΥΘ. Πόρρω μέντοι νῆ Δία, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἔστω δὲ δὴ τῶν οἰκείων τις ὁ τεθνεὺς ὑπὸ τοῦ
5 σοῦ πατρός; ἢ δῆλα δῆ; οὐ γὰρ ἂν που ὑπὲρ γε ἀλλοτρίου ἐπεξῆσθα φόνου αὐτῷ.

ΕΥΘ. Γελοῖον, ὦ Σώκρατες, ὅτι οἶει τι διαφέρειν εἴτε ἀλλότριος εἴτε οἰκείος ὁ τεθνεὺς, ἀλλ' οὐ τοῦτο μόνον δεῖν φυλάττειν, εἴτε ἐν δίκῃ ἔκτεινεν ὁ κτείνας εἴτε μή, καὶ εἰ
10 μὲν ἐν δίκῃ, ἔαν, εἰ δὲ μή, ἐπεξιέναι, ἔανπερ ὁ κτείνας συν-
c ἐστίός σοι καὶ ὁμοτράπεζος ἦ· ἴσον γὰρ τὸ μίasma γίγνεται ἔαν συνῆς τῷ τοιούτῳ συνειδῶς καὶ μὴ ἀφοσιοῖς σεαυτὸν τε καὶ ἐκεῖνον τῇ δίκῃ ἐπεξιῶν. ἐπεὶ ὁ γε ἀποθανὼν πελάτης τις ἦν ἐμός, καὶ ὡς ἐγεωργοῦμεν ἐν τῇ Νάξῳ, ἐθήτευν
5 ἐκεῖ παρ' ἡμῶν. παρωήσας οὖν καὶ ὀργισθεὶς τῶν οἰκετῶν τινι τῶν ἡμετέρων ἀποσφάττει αὐτόν. ὁ οὖν πατήρ συνδή-
σας τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καταβαλὼν εἰς τάφρον
· τινά, πέμπει δεῦρο ἄνδρα πευσόμενον τοῦ ἐξηγητοῦ ὅτι χρεῖη
d ποιεῖν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ τοῦ δεδεμένου ὀλιγῶρει τε καὶ ἡμέλει ὡς ἀνδροφόνου καὶ οὐδὲν ὄν πρᾶγμα εἰ καὶ ἀπο-
θάνοι, ὅπερ οὖν καὶ ἔπαθεν· ὑπὸ γὰρ λιμοῦ καὶ ῥίγους καὶ

a 12 ἐπιτυχόντος B: ἐπιυχόντος εἶναι T W · b 1 ὀρθῶς seclusi
ἤδη B T: om. W b 5 που ὑπὲρ γε ἀλλοτρίου T: πού γε ὑπὲρ
ἀλλοτρίου B: ποτε ὑπὲρ ἀλλοτρίου γε W c 8 χρεῖη pr. B Suidas:
χρη B² T W

τῶν δεσμῶν ἀποθνήσκει πρὶν τὸν ἄγγελον παρὰ τοῦ ἐξηγη-
 τοῦ ἀφικέσθαι. ταῦτα δὴ οὖν καὶ ἀγανακτεῖ ὁ τε πατὴρ καὶ 5
 οἱ ἄλλοι οἰκείοι, ὅτι ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ ἀνδροφόνου τῷ πατρὶ
 φόνου ἐπεξέρχομαι οὔτε ἀποκτείναντι, ὡς φασιν ἐκείνοι,
 οὔτ' εἰ ὅτι μάλιστα ἀπέκτευν, ἀνδροφόνου γε ὄντος τοῦ
 ἀποθανόντος, οὐ δεῖν φροντίζειν ὑπὲρ τοῦ τοιούτου—ἀνόσιον
 γὰρ εἶναι τὸ ὑὸν πατρὶ φόνου ἐπεξίεναι—κακῶς εἰδότες, e
 ὦ Σώκρατες, τὸ θεῖον ὡς ἔχει τοῦ ὀσίου τε πέρι καὶ τοῦ
 ἀνοσίου.

ΣΩ. Σὺ δὲ δὴ πρὸς Διός, ὦ Εὐθύφρων, οὕτως ἀκριβῶς
 οἶε ἐπίστασθαι περὶ τῶν θείων ὅπῃ ἔχει, καὶ τῶν ὀσίων τε 5
 καὶ ἀνοσίων, ὥστε τούτων οὕτω πραχθέντων ὡς σὺ λέγεις,
 οὐ φοβῆ δικαζόμενος τῷ πατρὶ ὅπως μὴ αὐτὸν σὺ ἀνόσιον
 πρᾶγμα τυγχάνῃς πράττων;

ΕΥΘ. Οὐδὲν γὰρ ἂν μου ὄφελος εἴη, ὦ Σώκρατες, οὐδέ
 τῷ ἂν διαφέροι Εὐθύφρων τῶν πολλῶν ἀνθρώπων, εἰ μὴ τὰ 5
 τοιαῦτα πάντα ἀκριβῶς εἰδείην.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν μοι, ὦ θαυμάσιε Εὐθύφρων, κράτιστόν ἐστι
 μαθητῇ σῶ γενέσθαι, καὶ πρὸ τῆς γραφῆς τῆς πρὸς Μέλητον
 αὐτὰ ταῦτα προκαλεῖσθαι αὐτόν, λέγοντα ὅτι ἔγωγε καὶ ἐν 5
 τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τὰ θεῖα περὶ πολλοῦ ἐποιούμην εἰδέναι,
 καὶ νῦν ἐπειδὴ με ἐκείνος αὐτοσχεδιάζοντά φησι καὶ καινοτο-
 μοῦντα περὶ τῶν θείων ἐξαμαρτάνειν, μαθητῆς δὴ γέγονα σός
 —“καὶ εἰ μὲν, ὦ Μέλητε,” φαίην ἂν, “Εὐθύφρονα ὁμολογεῖς b
 σοφὸν εἶναι τὰ τοιαῦτα, [καὶ] ὀρθῶς νομίζεις καὶ ἐμὲ ἡγοῦ
 καὶ μὴ δικάζον· εἰ δὲ μή, ἐκείνῳ τῷ διδασκάλῳ λάχε δίκην
 πρότερον ἢ ἐμοί, ὡς τοὺς πρεσβυτέρους διαφθείρουσι ἐμέ τε
 καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα, ἐμὲ μὲν διδάσκοντι, ἐκείνων δὲ νουθε-
 τοῦντί τε καὶ κολάζοντι”—καὶ ἂν μὴ μοι πείθηται μηδὲ ἀφή 5

d 5 ταῦτα] ταῖτη B² d 7 ἐπεξέρχομαι BT: ἐξέρχομαι W
 e 9 ἂν T: om. B μου Heusde: μοι BT a 7 φησι B: om. T
 b 1 καὶ seclusi καὶ ἐμὲ T W b Argm.: ἐμὲ B b 4-5 διδάσκοντι
 ... νουθετοῦντι... κολάζοντι] διδάσκοντα... νουθετοῦντα... κολάζοντα
 BT b 5 τε B: om. T

τῆς δίκης ἢ ἀντ' ἐμοῦ γράφηται σέ, αὐτὰ ταῦτα λέγειν ἐν τῷ
δικαστηρίῳ ἃ προκαλούμην αὐτόν;

ΕΥΘ. Ναί μὰ Δία, ὦ Σώκρατες, εἰ ἄρα ἐμὲ ἐπιχειρήσειε
c γράφεσθαι, εὐροίμ' ἄν, ὡς οἶμαι, ὅπη σαθρός ἐστιν, καὶ πολὺ
ἄν ἡμῖν πρότερον περὶ ἐκείνου λόγος ἐγένετο ἐν τῷ δικαστηρίῳ
ἢ περὶ ἐμοῦ.

ΣΩ. Καὶ ἐγὼ τοι, ὦ φίλε ἑταῖρε, ταῦτα γινώσκων
5 μαθητῆς ἐπιθυμῶ γενέσθαι σός, εἰδὼς ὅτι καὶ ἄλλος πού τις
καὶ ὁ Μέλητος οὗτος σὲ μὲν οὐδὲ δοκεῖ ὄρᾶν, ἐμὲ δὲ οὕτως
ὀξέως [ἀτεχνῶς] καὶ ῥαδίως κατεῖδεν ὥστε ἀσεβείας ἐγρά-
ψατο. νῦν οὖν πρὸς Διὸς λέγε μοι ὃ νυνδὴ σαφῶς εἰδέναι
δισχυρίζου, ποῖόν τι τὸ εὐσεβὲς φῆς εἶναι καὶ τὸ ἀσεβὲς
d καὶ περὶ φόνου καὶ περὶ τῶν ἄλλων; ἢ οὐ ταυτόν ἐστιν ἐν
πάσῃ πράξει τὸ ὄσιον αὐτὸ αὐτῷ, καὶ τὸ ἀνόσιον αὐτὸ τοῦ μὲν
ὄσιου παντὸς ἐναντίον, αὐτὸ δὲ αὐτῷ ὁμοιον καὶ ἔχον μίαν
τινὰ ἰδέαν κατὰ τὴν ἀνοσιότητα πᾶν ὅτιπερ ἄν μέλλῃ
5 ἀνόσιον εἶναι;

ΕΥΘ. Πάντως δήπου, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Λέγε δή, τί φῆς εἶναι τὸ ὄσιον καὶ τί τὸ ἀνόσιον;

ΕΥΘ. Λέγω τοίνυν ὅτι τὸ μὲν ὄσιόν ἐστιν ὅπερ ἐγὼ νῦν
ποιῶ, τῷ ἀδικοῦντι ἢ περὶ φόνου ἢ περὶ ἱερῶν κλοπᾶς ἢ τι
10 ἄλλο τῶν τοιούτων ἐξαμαρτάνουσι ἐπεξίεναι, ἕαντε πατήρ
e ὦν τυγχάνῃ ἕαντε μήτηρ ἕαντε ἄλλος ὅστισοῦν, τὸ δὲ μὴ
ἐπεξίεναι ἀνόσιον· ἐπεὶ, ὦ Σώκρατες, θέασαι ὡς μέγα σοι ἐρῶ
τεκμήριον τοῦ νόμου ὅτι οὕτως ἔχει—ὃ καὶ ἄλλοις ἤδη εἶπον,
ὅτι ταῦτα ὀρθῶς ἄν εἴη οὕτω γινόμενα—μὴ ἐπιτρέπειν τῷ ἀσε-
5 βούντι μηδ' ἄν ὅστισοῦν τυγχάνῃ ὦν. αὐτοὶ γὰρ οἱ ἄνθρωποι
τυγχάνουσι νομίζοντες τὸν Δία τῶν θεῶν ἄριστον καὶ δικαιο-

b8 ἐμὲ T: με B c2 ἐγένετο B: γένοιτο B² T W Argm.
c7 ἀτεχνῶς T: om. B c8 νῦν δὴ B: νῦν T (sed c9 δὴ
supra τι) d4 ἀνοσιότητα T w: οσιότητα B: μὴ οσιότητα Argm.
d7 καὶ τί τὸ B³ T (ex emend.) W Argm.: καὶ τὸ B e3 τοῦ νομίμου
Baumann: an τοῦ νόμου? Schanz e4-5 ὅτι . . . τυγχάνῃ ὦν secl.
Rassow: ὅτι . . . γινόμενα secl. Schanz

τατον, καὶ τοῦτον ὁμολογοῦσι τὸν αὐτοῦ πατέρα δῆσαι ὅτι 6
 τοὺς ὑεῖς κατέπιπεν οὐκ ἐν δίκῃ, κἀκεῖνόν γε αὖ τὸν αὐτοῦ
 πατέρα ἐκτεμεῖν δι' ἕτερα τοιαῦτα· ἐμοὶ δὲ χαλεπαίνουσιν
 ὅτι τῷ πατρὶ ἐπεξέρχομαι ἀδικοῦντι, καὶ οὕτως αὐτοὶ αὐτοῖς
 τὰ ἐναντία λέγουσι περὶ τε τῶν θεῶν καὶ περὶ ἐμοῦ. 5

ΣΩ. Ἐὰν γὰρ, ὦ Εὐθύφρων, τοῦτ' ἔστιν [οὔ] οὐνεκα τὴν
 γραφὴν φεύγω, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐπειδὴν τις περὶ τῶν θεῶν
 λέγει, δυσχερῶς πως ἀποδέχομαι; διὸ δὴ, ὡς ἔοικε, φήσει
 τίς με ἐξαμαρτάνειν. νῦν οὖν εἰ καὶ σοὶ ταῦτα συνδοκεῖ τῷ
 εὐ εἰδότηι περὶ τῶν τοιούτων, ἀνάγκη δὴ, ὡς ἔοικε, καὶ ἡμῖν b
 συγχωρεῖν. τί γὰρ καὶ φήσομεν, οἳ γε καὶ αὐτοὶ ὁμολο-
 γοῦμεν περὶ αὐτῶν μηδὲν εἰδέναι; ἀλλὰ μοι εἰπέ πρὸς
 Φιλίου, σὺ ὡς ἀληθῶς ἠγῆ ταῦτα οὕτως γεγονέναι;

ΕΥΘ. Καὶ ἔτι γε τούτων θαυμασιώτερα, ὦ Σώκρατες, ἂ 5
 οἱ πολλοὶ οὐκ ἴσασι.

ΣΩ. Καὶ πόλεμον ἄρα ἠγῆ σὺ εἶναι τῷ ὄντι ἐν τοῖς θεοῖς
 πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἔχθρας γε δευὰς καὶ μάχας καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα πολλά, οἷα λέγεται τε ὑπὸ τῶν ποιητῶν, καὶ ὑπὸ τῶν
 ἀγαθῶν γραφέων τά τε ἄλλα ἱερὰ ἡμῖν καταπεποικιλται, καὶ c
 δὴ καὶ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις ὁ πέπλος μεστὸς τῶν
 τοιούτων ποικιλμάτων ἀνάγεται εἰς τὴν ἀκρόπολιν; ταῦτα
 ἀληθῆ φῶμεν εἶναι, ὦ Εὐθύφρων;

ΕΥΘ. Μὴ μόνον γε, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὅπερ ἄρτι εἶπον, 5
 καὶ ἄλλα σοι ἐγὼ πολλά, ἐάνπερ βούλη, περὶ τῶν θείων
 διηγήσομαι, ἂ σὺ ἀκούων εὖ οἶδ' ὅτι ἐκπλαγήση.

ΣΩ. Οὐκ ἂν θαυμάζοιμι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μοι εἰς αὐθις
 ἐπὶ σχολῆς διηγήση· νυνὶ δὲ ὅπερ ἄρτι σε ἠρόμην πειρῶ
 σαφέστερον εἰπέιν. σὺ γὰρ με, ὦ ἑταῖρε, τὸ πρότερον d
 ἱκανῶς ἐδίδαξας ἐρωτήσαντα τὸ ὅσιον ὅτι ποτ' εἴη, ἀλλὰ μοι

a 6 οὐνεκα Schanz : οὐ οὐνεκα B T (sed εἰ in marg. T) a 8 διδ T
 (sed a supra versum) : δι' & B Eusebius b 2 καὶ αὐτοὶ T Arm. :
 αὐτοὶ B Eusebius b 6 supra πολλοὶ add. λοιπ T b 8 ἔχθρας γε
 B Eusebius : ἔχθρας T b 9 λέγεται τε B Eusebius : λέγεται
 T W Arm. c 5 μόνον B W : μόνα B² T W² Eusebius c 6 θείων]
 θεῶν Arm. Eusebius c 9 σχολῆν W

εἶπες ὅτι τοῦτο τυγχάνει ὄσιον ὃν δὲ σὺ νῦν ποιεῖς, φόνου ἐπεξιών τῷ πατρί.

5 ΕΥΘ. Καὶ ἀληθῆ γε ἔλεγον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἴσως. ἀλλὰ γάρ, ὦ Εὐθύφρων, καὶ ἄλλα πολλὰ φησὶ εἶναι ὄσια.

ΕΥΘ. Καὶ γὰρ ἔστιν.

ΣΩ. Μέμνησαι οὖν ὅτι οὐ τοῦτό σοι διεκελευόμην, ἐν τι
10 ἢ δύο με διδάξαι τῶν πολλῶν ὀσίων, ἀλλ' ἐκεῖνο αὐτὸ τὸ
εἶδος ᾧ πάντα τὰ ὄσια ὄσια ἔστιν; ἔφησθα γάρ που μιᾷ ιδέᾳ
e τὰ τε ἀνόσια ἀνόσια εἶναι καὶ τὰ ὄσια ὄσια· ἢ οὐ μνημονεύεις;

ΕΥΘ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Ταύτην τοίνυν με αὐτὴν διδάξον τὴν ιδέαν τίς ποτέ
ἔστιν, ἵνα εἰς ἐκείνην ἀποβλέπων καὶ χρώμενος αὐτῇ παρα-
5 δείγματι, ὃ μὲν ἂν τοιοῦτον ἦ ὧν ἂν ἢ σὺ ἢ ἄλλος τις
πράττη φῶ ὄσιον εἶναι, ὃ δ' ἂν μὴ τοιοῦτον, μὴ φῶ.

ΕΥΘ. Ἄλλ' εἰ οὕτω βούλει, ὦ Σώκρατες, καὶ οὕτω σοὶ φράσω.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν βούλομαι γε.

10 < ΕΥΘ. Ἔστι τοίνυν τὸ μὲν τοῖς θεοῖς προσφιλὲς ὄσιον, τὸ
7 δὲ μὴ προσφιλὲς ἀνόσιον.

ΣΩ. Παγκάλως, ὦ Εὐθύφρων, καὶ ὡς ἐγὼ ἐζήτησον ἀποκρίνα-
σθαί σε, οὕτω νῦν ἀπεκρίνω. εἰ μέντοι ἀληθῶς, τοῦτο οὐπω
οἶδα, ἀλλὰ σὺ δηλοῦν ὅτι ἐπεκδιδάξεις ὡς ἔστιν ἀληθῆ ἂ λέγεις.

5 ΕΥΘ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Φέρε δὴ, ἐπισκεψώμεθα τί λέγομεν. τὸ μὲν θεο-
φιλὲς τε καὶ θεοφιλῆς ἀνθρωπος ὄσιος, τὸ δὲ θεομισὲς καὶ ὁ
θεομισῆς ἀνόσιος· οὐ ταῦτόν δ' ἔστιν, ἀλλὰ τὸ ἐναντιώτατον,
τὸ ὄσιον τῷ ἀνοσίῳ· οὐχ οὕτως;

10 ΕΥΘ. Οὕτω μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ εὖ γε φαίνεται εἰρησθαι;

b ΕΥΘ. Δοκῶ, ὦ Σώκρατες. [εἴρηται γάρ.]

d 3 σὺ om. pr.W d 7 ὄσια post d 8 ἔστιν transp. B a 3 ἀληθῶς
B: ὡς ἀληθῶς T a 7 καὶ θεοφιλῆς W: καὶ ὁ θεοφιλῆς BT b 1 εἴ-
ρηται γάρ secl. Naber

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ὅτι στασιάζουσιν οἱ θεοί, ὦ Εὐθύφρων, καὶ διαφέρονται ἀλλήλοις καὶ ἔχθρα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους, καὶ τοῦτο εἴρηται;

ΕΥΘ. Εἴρηται γάρ.

5

ΣΩ. Ἐχθραν δὲ καὶ ὀργάς, ὦ ἄριστε, ἢ περὶ τίνων διαφορὰ ποιεῖ; ὦδε δὲ σκοπῶμεν. ἄρ' ἂν εἰ διαφεροίμεθα ἐγὼ τε καὶ σὺ περὶ ἀριθμοῦ ὀπότερα πλείω, ἢ περὶ τούτων διαφορὰ ἐχθροῦς ἂν ἡμᾶς ποιῶι καὶ ὀργίζεσθαι ἀλλήλοις, ἢ ἐπὶ λογισμὸν ἐλθόντες περὶ γε τῶν τοιούτων ταχὺ ἂν ἀπαλλαγείμεν;

10

C

ΕΥΘ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ περὶ τοῦ μείζονος καὶ ἐλάττονος εἰ διαφεροίμεθα, ἐπὶ τὸ μετρεῖν ἐλθόντες ταχὺ παυσαίμεθ' ἂν τῆς διαφορᾶς;

5

ΕΥΘ. Ἔστι ταῦτα.

ΣΩ. Καὶ ἐπὶ γε τὸ ἰστάναι ἐλθόντες, ὡς ἐγῶμαι, περὶ τοῦ βαρυτέρου τε καὶ κουφοτέρου διακριθείμεν ἂν;

ΕΥΘ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Περὶ τίνος δὲ δὴ διενεχθέντες καὶ ἐπὶ τίνα κρίσιν οὐ δύναμενοι ἀφικέσθαι ἐχθροὶ γε ἂν ἀλλήλοις εἴμεν καὶ ὀργιζοίμεθα; ἴσως οὐ πρόχειρόν σοί ἐστιν, ἀλλ' ἐμοῦ λέγοντος σκόπει εἰ τάδε ἐστὶ τό τε δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον καὶ καλὸν καὶ αἰσχρὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ κακόν. ἄρα οὐ ταῦτά ἐστὼ περὶ ὧν διενεχθέντες καὶ οὐ δύναμενοι ἐπὶ ἰκανὴν κρίσιν αὐτῶν ἐλθεῖν ἐχθροὶ ἀλλήλοις γιγνόμεθα, ὅταν γινώμεθα, καὶ ἐγὼ καὶ σὺ καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι πάντες;

10

5

ΕΥΘ. Ἄλλ' ἐστὼ αὕτη ἢ διαφορὰ, ὦ Σώκρατες, καὶ περὶ τούτων.

ΣΩ. Τί δὲ οἱ θεοί, ὦ Εὐθύφρων; οὐκ εἶπερ τι διαφέρονται, δι' αὐτὰ ταῦτα διαφέρουτ' ἂν;

b 2 ὦ Εὐθύφρων post b 3 ἀλλήλοις T C 4 μετρεῖν T W Arm. : μέτριον B : μέτρον al. C 10 ἐπὶ τίνα] ἐπὶ τίνα Schanz C 11 γε B : τε T ἡμεν B : εἴμεν T d 4 ἐχθροὶ B T : ἐχθροὶ γε W d 9 δι' αὐτὰ ταῦτα T : διὰ ταῦτα B : διὰ ταῦτα ταῦτα W

10 ΕΥΘ. Πολλή ἀνάγκη.

e ΣΩ. Καὶ τῶν θεῶν ἄρα, ᾧ γενναῖε Εὐθύφρων, ἄλλοι ἄλλα δίκαια ἡγούνται κατὰ τὸν σὸν λόγον, καὶ καλὰ καὶ αἰσχρὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ κακά· οὐ γὰρ ἂν που ἐστασίαζον ἀλλήλοις εἰ μὴ περὶ τούτων διεφέροντο· ἦ γάρ;

5 ΕΥΘ. Ὅρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἄπερ καλὰ ἡγούνται ἕκαστοι καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ταῦτα καὶ φιλοῦσιν, τὰ δὲ ἐναντία τούτων μισοῦσιν;

ΕΥΘ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ταῦτά δέ γε, ὡς σὺ φῆς, οἱ μὲν δίκαια ἡγούνται, 8 οἱ δὲ ἄδिका, περὶ ἃ καὶ ἀμφισβητοῦντες στασιάζουσὶ τε καὶ πολεμοῦσιν ἀλλήλοις· ἄρα οὐχ οὕτω;

ΕΥΘ. Οὕτω.

ΣΩ. Ταῦτ' ἄρα, ὡς ἔοικεν, μισεῖται τε ὑπὸ τῶν θεῶν 5 καὶ φιλεῖται, καὶ θεομισῆ τε καὶ θεοφιλή ταῦτ' ἂν εἴη.

ΕΥΘ. Ἔοικεν.

ΣΩ. Καὶ ὅσια ἄρα καὶ ἀνόσια τὰ αὐτὰ ἂν εἴη, ᾧ Εὐθύφρων, τούτῳ τῷ λόγῳ.

ΕΥΘ. Κινδυνεύει.

10 ΣΩ. Οὐκ ἄρα ὁ ἠρόμην ἀπεκρίνω, ᾧ θαυμάσιε. οὐ γὰρ τοῦτό γε ἠρώτων, ὁ τυγχάνει ταῦτόν ὃν ὄσιόν τε καὶ ἀνόσιον· ὁ δ' ἂν θεοφιλὲς ἦ καὶ θεομισὲς ἔστιν, ὡς ἔοικεν.

b ὥστε, ᾧ Εὐθύφρων, ὁ σὺ νῦν ποιεῖς τὸν πατέρα κολάζων, οὐδὲν θαυμαστόν εἰ τοῦτο δρῶν τῷ μὲν Διὶ προσφιλὲς ποιεῖς, τῷ δὲ Κρόνῳ καὶ τῷ Οὐρανῷ ἐχθρόν, καὶ τῷ μὲν Ἥφαιστῳ φίλον, τῇ δὲ Ἥρᾳ ἐχθρόν, καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν 5 θεῶν ἕτερος ἐτέρῳ διαφέρεται περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκείνοις κατὰ τὰ αὐτά.

ΕΥΘ. Ἄλλ' οἶμαι, ᾧ Σώκρατες, περὶ γε τούτου τῶν θεῶν οὐδένα ἕτερον ἐτέρῳ διαφέρεσθαι, ὡς οὐ δεῖ δίκην διδόναι ἐκείνον ὅς ἂν ἀδίκως τινὰ ἀποκτείνῃ.

e9 φῆς BT: ἔφησ W a 4 τε W: om. BT a 11 δ] ᾧ al.
Schanz b 6 τὰ αὐτά B: ταῦτά T: ταυτὰ αὐτά W b 7 τούτου
BT: τούτων T' W

ΣΩ. Τί δέ; ἀνθρώπων, ᾧ Εὐθύφρων, ἤδη τινὸς ἤκουσας 10
ἀμφισβητοῦντος ὡς τὸν ἀδίκως ἀποκτείναντα ἢ ἄλλο ἀδίκως c
ποιούντα ὄτι οὐν οὐ δεῖ δίκην διδόναι;

ΕΥΘ. Οὐδὲν μὲν οὖν παύονται ταῦτα ἀμφισβητοῦντες
καὶ ἄλλοθι καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις· ἀδικοῦντες γὰρ πάμ- 5
πολλα, πάντα ποιούσι καὶ λέγουσι φεύγοντες τὴν δίκην.

ΣΩ. Ἡ καὶ ὁμολογοῦσιν, ᾧ Εὐθύφρων, ἀδικεῖν, καὶ
ὁμολογοῦντες ὅμως οὐ δεῖν φασὶ σφᾶς διδόναι δίκην;

ΕΥΘ. Οὐδαμῶς τοῦτό γε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα πᾶν γε ποιούσι καὶ λέγουσι· τοῦτο γὰρ
οἶμαι οὐ τολμῶσι λέγειν οὐδ' ἀμφισβητεῖν, ὡς οὐχὶ εἴπερ 10
ἀδικοῦσί γε δοτέον δίκην, ἀλλ' οἶμαι οὐ φασιν ἀδικεῖν· ἢ d
γάρ;

ΕΥΘ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ἐκεῖνό γε ἀμφισβητοῦσιν, ὡς οὐ τὸν
ἀδικοῦντα δεῖ διδόναι δίκην, ἀλλ' ἐκεῖνο ἴσως ἀμφισβητοῦ- 5
σιν, τὸ τίς ἐστὶν ὁ ἀδικῶν καὶ τί δρῶν καὶ πότε. X

ΕΥΘ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν αὐτά γε ταῦτα καὶ οἱ θεοὶ πεπόνθασιν,
εἴπερ στασιάζουσι περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ὡς ὁ σοὶ
λόγος, καὶ οἱ μὲν φασιν ἀλλήλους ἀδικεῖν, οἱ δὲ οὐ φασιν; 10
ἐπεὶ ἐκεῖνό γε δήπου, ᾧ θαυμάσιε, οὐδεὶς οὔτε θεῶν οὔτε
ἀνθρώπων τολμᾷ λέγειν, ὡς οὐ τῷ γε ἀδικοῦντι δοτέον δίκην. e

ΕΥΘ. Ναί, τοῦτο μὲν ἀληθὲς λέγεις, ᾧ Σώκратες, τό γε
κεφάλαιον.

ΣΩ. Ἄλλ' ἕκαστόν γε οἶμαι, ᾧ Εὐθύφρων, τῶν πρα-
χθέντων ἀμφισβητοῦσιν οἱ ἀμφισβητοῦντες, καὶ ἄνθρωποι 5
καὶ θεοί, εἴπερ ἀμφισβητοῦσιν θεοί· πράξεώς τινος πέρι
διαφερόμενοι οἱ μὲν δικαίως φασὶν αὐτὴν πεπραχθῆναι, οἱ δὲ
ἀδίκως· ἢρ' οὐχ οὕτω;

c 7 οὐ δεῖν B² T W Arm. : οὐδέν B c 10 εἴπερ ἀδικοῦσι B t : ὑπερ-
αδικοῦσι T d 4 ἐκεῖνο T W Arm. Stobaeus : ἐκεῖνοι B d 5 δεῖ
B² Arm. : om. T (in B W plurima desunt) d 8 αὐτά B : ταυτά
B² T d 9 περὶ B : τε περὶ T e 2 γε T : om. B : post ἀληθές W
e 4 ἕκαστον T W : ἐκάστων B

ΕΥΘ. Πάνυ γε.

- 9 ΣΩ. Ἰθι νυν, ᾧ φίλε Εὐθύφρων, δίδαξον καὶ ἐμέ, ἵνα σοφώτερος γένωμαι, τί σοι τεκμήριόν ἐστιν ὡς πάντες θεοὶ ἡγοῦνται ἐκείνον ἀδίκως τεθνάναι, ὃς ἂν θητεῶν ἀνδροφό-
 5 φθάζῃ τελευτήσας διὰ τὰ δεσμὰ πρὶν τὸν συνδήσαντα παρὰ τῶν ἐξηγητῶν περὶ αὐτοῦ πυθέσθαι τί χρῆ ποιεῖν, καὶ ὑπὲρ τοῦ τοιούτου δὴ ὀρθῶς ἔχει ἐπεξιέναι καὶ ἐπισκῆπτεσθαι φόνου τὸν ὑὸν τῷ πατρί; Ἰθι, περὶ τούτων πειρῶ τί μοι
 b σαφὲς ἐνδείξασθαι ὡς παντὸς μᾶλλον πάντες θεοὶ ἡγοῦνται ὀρθῶς ἔχειν ταύτην τὴν πράξιν· κἄν μοι ἰκανῶς ἐνδείξῃ, ἐγκωμιάζων σε ἐπὶ σοφία οὐδέποτε παύσομαι.

ΕΥΘ. Ἄλλ' ἴσως οὐκ ὀλίγον ἔργον ἐστίν, ᾧ Σώκρατες,
 5 ἐπεὶ πάνυ γε σαφῶς ἔχοιμι ἂν ἐπιδείξαι σοι.

ΣΩ. Μαθήνω· ὅτι σοι δοκῶ τῶν δικαστῶν δυσμαθέ-
 στερος εἶναι, ἐπεὶ ἐκείνοις γε ἐνδείξῃ δῆλον ὅτι ὡς ἀδίκά τέ ἐστιν καὶ οἱ θεοὶ ἅπαντες τὰ τοιαῦτα μισοῦσιν.

ΕΥΘ. Πάνυ γε σαφῶς, ᾧ Σώκρατες, ἔανπερ ἀκούσῃ γέ
 10 μου λέγοντος.

- c ΣΩ. Ἄλλ' ἀκούσονται. ἔανπερ εὖ δοκῆς λέγειν. τόδε δέ σου ἐνενόησα ἅμα λέγοντος καὶ πρὸς ἑμαυτὸν σκοπῶ· “Εἰ ὅτι μάλιστα με Εὐθύφρων διδάξειεν ὡς οἱ θεοὶ ἅπαντες τὸν τοιοῦτον θάνατον ἡγοῦνται ἀδικον εἶναι, τί μᾶλλον ἐγὼ
 5 μεμάθηκα παρ' Εὐθύφρονος τί ποτ' ἐστὶν τὸ ὄσιόν τε καὶ τὸ ἀνόσιον; θεομισῆς μὲν γὰρ τοῦτο τὸ ἔργον, ὡς ἕοικεν, εἶη ἂν. ἀλλὰ γὰρ οὐ τούτῳ ἐφάνη ἄρτι ὠρισμένα τὸ ὄσιον καὶ μὴ· τὸ γὰρ θεομισῆς ὄν καὶ θεοφιλὲς ἐφάνη.” ὥστε
 , ~
 , ~
 d ἡγείσθων θεοὶ ἀδικον καὶ πάντες μισούντων. ἀλλ' ἄρα τοῦτο ὃ νῦν ἐπανορθούμεθα ἐν τῷ λόγῳ—ὡς ὃ μὲν ἂν πάντες οἱ

a 1 νῦν B: τοίνυν T a 7 ἐπισκῆπτεσθαι pr. B b 2 κἄν B² T W
 Argm.: καί B b 8 πάντες T c 2 ἐνενόησα B: ἐνόησα W:
 ἔχομαι T c 8 τὸ γὰρ . . . ἐφάνη secl. Kleist c 9 μὲν T: om.
 B εἰ W b: καὶ εἰ T d 2 ὃ νῦν ἐπανορθούμεθα B W Argm.: νῦν
 ἐπανορθούμεθα T: νῦν ἐπανορθώμεθα al.

θεοὶ μισῶσω ἀνόσιόν ἐστιν, ὃ δ' ἂν φιλῶσω, ὅσιον· ὃ δ' ἂν οἱ μὲν φιλῶσω οἱ δὲ μισῶσω, οὐδέτερα ἢ ἀμφοτέρα—ἄρ' οὕτω βούλει ἡμῖν ὠρίσθαι νῦν περὶ τοῦ ὀσίου καὶ τοῦ ἀνοσίου; 5

ΕΥΘ. Τί γὰρ κωλύει, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐδὲν ἐμέ γε, ὦ Εὐθύφρων, ἀλλὰ σὺ δὴ τὸ σὸν σκόπει, εἰ τοῦτο ὑποθέμενος οὕτω ῥᾶστά με διδάξεις ὃ ὑπέσχου.

ΕΥΘ. Ἄλλ' ἔγωγε φαίην ἂν τοῦτο εἶναι τὸ ὀσιον ὃ ἂν πάντες οἱ θεοὶ φιλῶσω, καὶ τὸ ἐναντίον, ὃ ἂν πάντες θεοὶ μισῶσω, ἀνόσιον.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐπισκοπῶμεν αὖ τοῦτο, ὦ Εὐθύφρων, εἰ καλῶς λέγεται, ἢ ἐῶμεν καὶ οὕτω ἡμῶν τε αὐτῶν ἀποδεχόμεθα καὶ τῶν ἄλλων, ἔαν μόνον φῆ τίς τι ἔχειν οὕτω συγχωροῦντες ἔχειν; ἢ σκεπτέον τί λέγει ὁ λέγων;

ΕΥΘ. Σκεπτέον· οἶμαι μέντοι ἔγωγε τοῦτο νυνὶ καλῶς λέγεσθαι.

ΣΩ. Τάχ', ὠγαθέ, βέλτιον εἰσόμεθα. ἐννόησον γὰρ τὸ τοιόνδε· ἄρα τὸ ὀσιον ὅτι ὀσιόν ἐστιν φιλεῖται ὑπὸ τῶν θεῶν, ἢ ὅτι φιλεῖται ὀσιόν ἐστιν;

ΕΥΘ. Οὐκ οἶδ' ὅτι λέγεις, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἄλλ' ἐγὼ πειράσομαι σαφέστερον φράσαι. λέγομέν τι φερόμενον καὶ φέρον καὶ ἀγόμενον καὶ ἄγον καὶ ὀρώμενον καὶ ὀρών καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα μαθάνεις ὅτι ἕτερα ἀλλήλων ἐστὶ καὶ ἢ ἕτερα;

ΕΥΘ. Ἐγώ γέ μοι δοκῶ μαθάνειν.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ φιλούμενόν τί ἐστὶν καὶ τούτου ἕτερον τὸ φιλοῦν;

ΕΥΘ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Λέγε δὴ μοι, πότερον τὸ φερόμενον διότι φέρεται φερόμενόν ἐστιν, ἢ δι' ἄλλο τι;

ΕΥΘ. Οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο.

ΣΩ. Καὶ τὸ ἀγόμενον δὴ διότι ἄγεται, καὶ τὸ ὀρώμενον διότι ὀράται;

ΕΥΘ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα διότι ὀρώμενόν γέ ἐστιν, διὰ τοῦτο ὀράται, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον διότι ὀράται, διὰ τοῦτο ὀρώμενον· οὐδὲ διότι ἀγόμενόν ἐστιν, διὰ τοῦτο ἄγεται, ἀλλὰ διότι ἄγεται, 10 διὰ τοῦτο ἀγόμενον· οὐδὲ διότι φερόμενον φέρεται, ἀλλὰ διότι φέρεται φερόμενον. ἄρα κατάδηλον, ὦ Εὐθύφρων, ὃ
c βούλομαι λέγειν; βούλομαι δὲ τόδε, ὅτι εἴ τι γίγνεται ἢ τι πάσχει, οὐχ ὅτι γιγνόμενόν ἐστι γίγνεται, ἀλλ' ὅτι γίγνεται γιγνόμενόν ἐστιν· οὐδ' ὅτι πάσχον ἐστὶ πάσχει, ἀλλ' ὅτι πάσχει πάσχον ἐστίν· ἢ οὐ συγχωρεῖς οὕτω;

5 ΕΥΘ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸ φιλούμενον ἢ γιγνόμενόν τί ἐστιν ἢ πάσχον τι ὑπό του;

ΕΥΘ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Καὶ τοῦτο ἄρα οὕτως ἔχει ὥσπερ τὰ πρότερα· οὐχ 10 ὅτι φιλούμενόν ἐστιν φιλεῖται ὑπὸ ὧν φιλεῖται, ἀλλ' ὅτι φιλεῖται φιλούμενον;

ΕΥΘ. Ἀνάγκη.

d ΣΩ. Τί δὴ οὖν λέγομεν περὶ τοῦ ὀσίου, ὦ Εὐθύφρων; ἄλλο τι φιλεῖται ὑπὸ θεῶν πάντων, ὡς ὁ σὸς λόγος;

ΕΥΘ. Ναί.

ΣΩ. Ἄρα διὰ τοῦτο, ὅτι ὀσιόν ἐστιν, ἢ δι' ἄλλο τι;

5 ΕΥΘ. Οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο.

ΣΩ. Διότι ἄρα ὀσιόν ἐστιν φιλεῖται, ἀλλ' οὐχ ὅτι φιλεῖται, διὰ τοῦτο ὀσιόν ἐστιν;

ΕΥΘ. Ἐοικεν.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὲν δὴ διότι γε φιλεῖται ὑπὸ θεῶν φιλού- 10 μένόν ἐστι καὶ θεοφιλὲς (τὸ θεοφιλές).

ΕΥΘ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Οὐκ ἄρα τὸ θεοφιλὲς ὀσιόν ἐστιν, ὦ Εὐθύφρων, οὐδὲ τὸ ὀσιον θεοφιλές, ὡς σὺ λέγεις, ἀλλ' ἕτερον τοῦτο τούτου.

c 1 ἢ τι πάσχει B: ἢ εἴ τι πάσχει τι T d 2 ἄλλο τι W: ἀλλ' ὅτι B T Arm. d 10 τὸ θεοφιλές add. Bast

ΕΥΘ. Πῶς δὴ, ὦ Σώκρατες;

e

ΣΩ. Ὅτι ὁμολογοῦμεν τὸ μὲν ὄσιον διὰ τοῦτο φιλεῖσθαι, ὅτι ὄσιόν ἐστιν, ἀλλ' οὐ διότι φιλεῖται ὄσιον εἶναι· ἢ γάρ;

ΕΥΘ. Ναί.

ΣΩ. Τὸ δέ γε θεοφιλὲς ὅτι φιλεῖται ὑπὸ θεῶν, αὐτῷ 5
τούτῳ τῷ φιλεῖσθαι θεοφιλὲς εἶναι, ἀλλ' οὐχ ὅτι θεοφιλές,
διὰ τοῦτο φιλεῖσθαι.

ΕΥΘ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Ἄλλ' εἴ γε ταῦτόν ἦν, ὦ φίλε Εὐθύφρων, τὸ
θεοφιλὲς καὶ τὸ ὄσιον, εἰ μὲν διὰ τὸ ὄσιον εἶναι ἐφιλείτο τὸ 10
ὄσιον, καὶ διὰ τὸ θεοφιλὲς εἶναι ἐφιλείτο ἂν τὸ θεοφιλές, εἰ 11
δὲ διὰ τὸ φιλεῖσθαι ὑπὸ θεῶν τὸ θεοφιλὲς θεοφιλὲς ἦν, καὶ
τὸ ὄσιον ἂν διὰ τὸ φιλεῖσθαι ὄσιον ἦν· νῦν δὲ ὄρας ὅτι
ἐναντιῶς ἔχεται, ὡς παντάπασιν ἐτέρῳ ὄντε ἀλλήλων. τὸ
μὲν γάρ, ὅτι φιλεῖται, ἐστὶν οἶον φιλεῖσθαι· τὸ δ' ὅτι ἐστὶν 5
οἶον φιλεῖσθαι, διὰ τοῦτο φιλεῖται. καὶ κινδυνεύεις, ὦ Εὐθύ-
φρων, ἐρωτώμενος τὸ ὄσιον ὅτι ποτ' ἐστὶν, τὴν μὲν οὐσίαν
μοι αὐτοῦ οὐ βούλεσθαι δηλῶσαι, πάθος δέ τι περὶ αὐτοῦ
λέγω, ὅτι πέπονθε τοῦτο τὸ ὄσιον, φιλεῖσθαι ὑπὸ πάντων
θεῶν· ὅτι δὲ ὄν, οὐπω εἶπες. εἰ οὖν σοι φίλον, μὴ με ἀπο- b —
κρίψῃ ἀλλὰ πάλιν εἰπέ ἐξ ἀρχῆς τί ποτε ὄν τὸ ὄσιον εἶτε
φιλεῖται ὑπὸ θεῶν εἶτε ὀτιδὴ πάσχει—οὐ γὰρ περὶ τούτου
διοισόμεθα—ἀλλ' εἰπέ προθύμως τί ἐστὶν τό τε ὄσιον καὶ
τὸ ἀνόσιον; 5

ΕΥΘ. Ἄλλ', ὦ Σώκρατες, οὐκ ἔχω ἔγωγε ὅπως σοι εἶπω
ὁ νοῶ· περιέρχεται γὰρ πως ἡμῖν αἰὶ ὁ ἂν πρόθώμεθα καὶ
οὐκ ἐθέλει μένειν ὅπου ἂν ἰδρυσώμεθα αὐτό.

ΣΩ. Τοῦ ἡμετέρου προγόνου, ὦ Εὐθύφρων, ἔοικεν εἶναι
Δαιδάλου τὰ ὑπὸ σοῦ λεγόμενα. καὶ εἰ μὲν αὐτὰ ἐγὼ ἔλεγον c
καὶ ἐτιθέμην, ἴσως ἂν με ἐπέσκωπτες ὡς ἄρα καὶ ἐμοὶ κατὰ

e5 αὐτῷ B³ T W Arm. : αὐτῶν B

αἰε B : αἰε ἡμῖν T : ἡμῖν Arm.

c2 ἀπέσκωπτες W

a9 φιλεῖται T

b7 ἡμῖν

προθώμεθα T b : προθυμώμεθα B

τὴν ἐκείνου συγγένειαν τὰ ἐν τοῖς λόγοις ἔργα ἀποδιδράσκει
καὶ οὐκ ἐθέλει μένειν ὅπου ἂν τις αὐτὰ θῆ· νῦν δὲ σαι γὰρ
5 αἱ ὑποθέσεις εἰσίν. ἄλλου δὴ τινος δεῖ σκώμματος· οὐ γὰρ
ἐθέλουσι σοὶ μένειν, ὡς καὶ αὐτῷ σοὶ δοκεῖ.

ΕΥΘ. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ σχεδόν τι τοῦ αὐτοῦ σκώμματος, ὦ
Σώκρατες, δεῖσθαι τὰ λεγόμενα· τὸ γὰρ περιέχειν αὐτοῖς
τοῦτο καὶ μὴ μένειν ἐν τῷ αὐτῷ οὐκ ἐγὼ εἰμι ὁ ἐντιθεῖς,
d ἀλλὰ σύ μοι δοκεῖς ὁ Δαίδαλος, ἐπεὶ ἐμοῦ γε ἔνεκα ἔμμενεν
ἂν ταῦτα οὕτως.

ΣΩ. Κινδυνεύω ἄρα, ὦ ἑταῖρε, ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς δεινό-
τερος γεγονέναι τὴν τέχνην τοσοῦτῳ, ὅσῳ ὁ μὲν τὰ αὐτοῦ
5 μόνα ἐποίει οὐ μένοντα, ἐγὼ δὲ πρὸς τοῖς ἔμαντοῦ, ὡς ἔοικε,
καὶ τὰ ἀλλότρια. καὶ δῆτα τοῦτό μοι τῆς τέχνης ἐστὶ
κομψότατον, ὅτι ἄκων εἰμὶ σοφός· ἐβουλόμην γὰρ ἂν μοι
τοὺς λόγους μένειν καὶ ἀκινήτως ἰδρῦσθαι μᾶλλον ἢ πρὸς τῇ
e Δαιδάλου σοφίᾳ τὰ Ταυτάλου χρήματα γενέσθαι. καὶ τού-
των μὲν ἄδην· ἐπειδὴ δέ μοι δοκεῖς σὺ τρυφᾶν, αὐτός σοι
συμπροθυμήσομαι [δειξάι] ὅπως ἂν με διδάξης περὶ τοῦ
ὀσίου. καὶ μὴ προαποκάμης· ἰδὲ γὰρ εἰ οὐκ ἀναγκαῖόν σοι
5 δοκεῖ δίκαιον εἶναι πᾶν τὸ ὄσιον.

ΕΥΘ. Ἐμοιγε.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν καὶ πᾶν τὸ δίκαιον ὄσιον; ἢ τὸ μὲν ὄσιον
12 πᾶν δίκαιον, τὸ δὲ δίκαιον οὐ πᾶν ὄσιον, ἀλλὰ τὸ μὲν αὐτοῦ
ὄσιον, τὸ δέ τι καὶ ἄλλο;

ΕΥΘ. Οὐχ ἔπομαι, ὦ Σώκρατες, τοῖς λεγομένοις.

ΣΩ. Καὶ μὴν νεώτερός γέ μου εἶ οὐκ ἔλαττον ἢ ὅσῳ
5 σοφώτερος· ἀλλ', ὁ λέγω, τρυφᾶς ὑπὸ πλοῦτου τῆς σοφίας.
ἀλλ', ὦ μακάριε, σύντεψε σαυτόν· καὶ γὰρ οὐδὲ χαλεπὸν
κατανοῆσαι ὁ λέγω. λέγω γὰρ δὴ τὸ ἐναντίον ἢ ὁ ποιητῆς
ἐποίησεν ὁ ποιήσας—

c 7 supra δὲ add. γε B² c 8 τὰ B² T W : τὰδε B αὐτοῖς T W :
τούτοις B e 2 σὺ τρυφᾶν B : συντρυφᾶν T e 3 δεῖξαι B T :
om. W a 4 ἔλαττον T W : ἐλάττονι B a 6 οὐδὲ] οὐδὲν Naber

Ζήνα δὲ τὸν [θ'] ἔρξαντα καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν
οὐκ ἐθέλει νεικεῖν· ἵνα γὰρ δέος ἔνθα καὶ αἰδῶς.

b

ἐγὼ οὖν τούτῳ διαφέρομαι τῷ ποιητῇ. εἶπω σοι ὅπῃ;

ΕΥΘ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐ δοκεῖ μοι εἶναι “ἵνα δέος ἔνθα καὶ αἰδῶς”·
πολλοὶ γὰρ μοι δοκοῦσι καὶ νόσους καὶ πενίας καὶ ἄλλα 5
πολλὰ τοιαῦτα δεδιότες δεδιέναι μὲν, αἰδεῖσθαι δὲ μηδὲν
ταῦτα ἂ δεδίασιν· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ;

ΕΥΘ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἄλλ' ἵνα γε αἰδῶς ἔνθα καὶ δέος εἶναι· ἐπεὶ ἔστιν
ὅστις αἰδούμενός τι πρᾶγμα καὶ αἰσχυνόμενος οὐ πεφόβηται 10
τε καὶ δέδοικεν ἅμα δόξαν ποιηρίας;

c

ΕΥΘ. Δέδοικε μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκ ἄρ' ὀρθῶς ἔχει λέγειν· “ἵνα γὰρ δέος ἔνθα καὶ
αἰδῶς,” ἀλλ' ἵνα μὲν αἰδῶς ἔνθα καὶ δέος, οὐ μέντοι ἵνα γε
δέος πανταχοῦ αἰδῶς· ἐπὶ πλέον γὰρ οἶμαι δέος αἰδοῦς. 5
μόριον γὰρ αἰδῶς δέους ὥσπερ ἀριθμοῦ περιττόν, ὥστε οὐχ
ἵνα περ ἀριθμὸς ἔνθα καὶ περιττόν, ἵνα δὲ περιττόν ἔνθα καὶ
ἀριθμὸς. ἔπη γὰρ που νῦν γε;

ΕΥΘ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Τὸ τοιοῦτον τοίνυν καὶ ἐκεῖ λέγων ἡρώτων· ἄρα ἵνα 10
δίκαιον ἔνθα καὶ ὄσιον; ἢ ἵνα μὲν ὄσιον ἔνθα καὶ δίκαιον, d
ἵνα δὲ δίκαιον οὐ πανταχοῦ ὄσιον· μόριον γὰρ τοῦ δικαίου
τὸ ὄσιον; οὕτω φῶμεν ἢ ἄλλως σοὶ δοκεῖ;

ΕΥΘ. Οὐκ, ἀλλ' οὕτω. φαίνη γὰρ μοι ὀρθῶς λέγειν.

ΣΩ. Ὅρα δὴ τὸ μετὰ τοῦτο. εἰ γὰρ μέρος τὸ ὄσιον τοῦ 5
δικαίου, δεῖ δὴ ἡμᾶς, ὡς ἔοικεν, ἐξευρεῖν τὸ ποῖον μέρος ἂν
εἴη τοῦ δικαίου τὸ ὄσιον. εἰ μὲν οὖν σύ με ἡρώτας τι τῶν
νυνδῆ, οἶον ποῖον μέρος ἐστὶν ἀριθμοῦ τὸ ἄρτιον καὶ τίς ὦν

a 9 θέρξαντα B : στέρξαντα T γρ. B W : ῥέξαντα Stobaeus Apostolius
schol. ap. Cram. Anecd. Par. I, p. 399 : θ' ἔρξαντα B² W b 1 ἐθέλει
νεικεῖν scripsi : ἐθέλεις εἰπεῖν B T (νείκεσθιν schol. T) : ἐθέλειν εἰπεῖν W
corr. B² : ἐθέλειν εἴκειν schol. ap. Cram. l. c. c 6 αἰδῶς δέους B t :
αἰδοῦς δέος T

τυγχάνει οὗτος ὁ ἀριθμός, εἶπον ἂν ὅτι ὅς ἂν μὴ σκαληνὸς
10 ἢ ἄλλ' ἰσοσκελῆς· ἢ οὐ δοκεῖ σοι;

ΕΥΘ. Ἐμοιγε.

e ΣΩ. Πειρῶ δὴ καὶ σὺ ἐμὲ οὕτω διδάξαι τὸ ποῖον μέρος
τοῦ δικαίου ὅσιόν ἐστιν, ἵνα καὶ Μελήτω λέγωμεν μηκέθ'
ἡμᾶς ἀδικεῖν μηδὲ ἀσεβείας γράφεσθαι, ὡς ἱκανῶς ἤδη παρὰ
σοῦ μεμαθηκότας τά τε εὐσεβῆ καὶ ὅσια καὶ τὰ μῆ.

5 ΕΥΘ. Τοῦτο τοίνυν ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες, τὸ μέρος
τοῦ δικαίου εἶναι εὐσεβές τε καὶ ὅσιον, τὸ περὶ τὴν τῶν θεῶν
θεραπείαν, τὸ δὲ περὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων τὸ λοιπὸν εἶναι
τοῦ δικαίου μέρος.

ε ΣΩ. Καὶ καλῶς γέ μοι, ὦ Εὐθύφρων, φαίνη λέγεις, ἀλλὰ
13 σμικροῦ τιος ἔτι ἐνδεής εἰμι· τὴν γὰρ θεραπείαν οὕτω
συνίημι ἤντινα ὀνομάζεις. οὐ γάρ που λέγεις γε, οἴαιπερ καὶ
αἱ περὶ τὰ ἄλλα θεραπείαι εἰσω, τοιαύτην καὶ περὶ θεοῦς—
λέγομεν γάρ που—οἷόν φαμεν ἵππους οὐ πᾶς ἐπίσταται
5 θεραπεύειν ἀλλὰ ὁ ἵππικός· ἢ γάρ;

ΕΥΘ. Πάνν γε.

ΣΩ. Ἢ γάρ που ἵππικὴ ἵππων θεραπεία.

ΕΥΘ. Ναί.

ΣΩ. Οὐδέ γε κύνας πᾶς ἐπίσταται θεραπεύειν ἀλλὰ ὁ
10 κυνηγετικός.

ΕΥΘ. Οὕτω.

ΣΩ. Ἢ γάρ που κυνηγετικὴ κυνῶν θεραπεία.

b ΕΥΘ. Ναί.

ΣΩ. Ἢ δέ γε βοηλατικὴ βοῶν.

ΕΥΘ. Πάνν γε.

ΣΩ. Ἢ δὲ δὴ ὀσιότης τε καὶ εὐσέβεια θεῶν, ὦ Εὐθύ-
5 φρων; οὕτω λέγεις;

ΕΥΘ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν θεραπεία γε πᾶσα ταῦτὸν διαπράττεται;
οἷον τοιόνδε· ἐπ' ἀγαθῶ τινί ἐστι καὶ ὠφέλια τοῦ θεραπευο-

μένου, ὡσπερ ὄρας δὴ ὅτι οἱ ἵπποι ὑπὸ τῆς ἱππικῆς θερα-
 πευόμενοι ὠφελούνται καὶ βελτίους γίνονται· ἢ οὐ δοκοῦσί 10
 σοι;

ΕΥΘ. Ἐμοιγε.

ΣΩ. Καὶ οἱ κύνες γέ που ὑπὸ τῆς κυνηγετικῆς, καὶ οἱ
 βόες ὑπὸ τῆς βοηλατικῆς, καὶ τᾶλλα πάντα ὡσαύτως· ἢ ἐπὶ c
 βλάβῃ οἶει τοῦ θεραπευομένου τὴν θεραπείαν εἶναι;

ΕΥΘ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Ἄλλ' ἐπ' ὠφελία;

ΕΥΘ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Ἡ οὖν καὶ ἡ ὁσιότης θεραπεία οὔσα θεῶν ὠφελία
 τέ ἐστι θεῶν καὶ βελτίους τοὺς θεοὺς ποιεῖ; καὶ σὺ τοῦτο x
 συγχωρήσαιοις ἄν, ὡς ἐπειδὴν τι ὄσιον ποιῆς, βελτίω τιὰ
 τῶν θεῶν ἀπεργάζῃ;

ΕΥΘ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Οὐδὲ γὰρ ἐγώ, ὦ Εὐθύφρων, οἶμαί σε τοῦτο λέγειν
 —πολλοῦ καὶ δέω—ἀλλὰ τούτου δὴ ἔνεκα καὶ ἀνηρόμην
 τίνα ποτὲ λέγοις τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν, οὐχ ἠγούμενός σε d
 τοιαύτην λέγειν.

ΕΥΘ. Καὶ ὀρθῶς γε, ὦ Σώκρατες· οὐ γὰρ τοιαύτην λέγω.

ΣΩ. Εἶεν· ἀλλὰ τίς δὴ θεῶν θεραπεία εἶη ἂν ἡ ὁσιότης;

ΕΥΘ. Ἦνπερ, ὦ Σώκρατες, οἱ δούλοι τοὺς δεσπότας 5
 θεραπεύουσιν.

ΣΩ. Μανθάνω· ὑπηρετικὴ τις ἂν, ὡς ἔοικεν, εἶη θεοῖς. —

ΕΥΘ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἐχοις ἂν οὖν εἰπεῖν ἢ ἰατροῖς ὑπηρετικὴ εἰς τίνος
 ἔργου ἀπεργασίαν τυγχάνει οὔσα ὑπηρετικὴ; οὐκ εἰς ὑγίειας 10
 οἶει;

ΕΥΘ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Τί δὲ ἡ ναυπηγοῖς ὑπηρετικὴ; εἰς τίνος ἔργου e
 ἀπεργασίαν ὑπηρετικὴ ἐστίν;

ΕΥΘ. Δῆλον ὅτι, ὦ Σώκρατες, εἰς πλοίου.

d 1 λέγοις B : λέγεις TW

d 5 ἦνπερ TW : ἦπερ B

d 9 ἂν

TW : om. B

ΣΩ. Καὶ ἡ οἰκοδόμοις γέ που εἰς οἰκίας;

5 ΕΥΘ. Ναί.

ΣΩ. Εἰπέ δὴ, ὦ ἄριστε· ἡ δὲ θεοῖς ὑπηρετικὴ εἰς τίνος ἔργου ἀπεργασίαν ὑπηρετικὴ ἂν εἴη; δῆλον γὰρ ὅτι σὺ οἶσθα, ἐπειδήπερ τά γε θεία κάλλιστα φῆς εἰδέναι ἀνθρώπων.

ΕΥΘ. Καὶ ἀληθῆ γε λέγω, ὦ Σώκρατες.

10 ΣΩ. Εἰπέ δὴ πρὸς Διὸς τί ποτέ ἐστιν ἐκεῖνο τὸ πάγκαλον ἔργον ὃ οἱ θεοὶ ἀπεργάζονται ἡμῖν ὑπηρεταῖς χρώμενοι;

ΕΥΘ. Πολλὰ καὶ καλά, ὦ Σώκρατες.

14 ΣΩ. Καὶ γὰρ οἱ στρατηγοί, ὦ φίλε· ἀλλ' ὅμως τὸ κεφάλαιον αὐτῶν ῥαδίως ἂν εἴποις, ὅτι νίκην ἐν τῷ πολέμῳ ἀπεργάζονται· ἢ οὐ;

ΕΥΘ. Πῶς δ' οὐ;

5 ΣΩ. Πολλὰ δέ γ', οἶμαι, καὶ κατὰ καὶ οἱ γεωργοί· ἀλλ' ὅμως τὸ κεφάλαιον αὐτῶν ἐστὶν τῆς ἀπεργασίας ἢ ἐκ τῆς γῆς τροφή.

ΕΥΘ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Τί δὲ δὴ; τῶν πολλῶν καὶ καλῶν ἃ οἱ θεοὶ ἀπεργάζονται τί τὸ κεφάλαιόν ἐστι τῆς ἐργασίας;

ΕΥΘ. Καὶ ὀλίγον σοι πρότερον εἶπον, ὦ Σώκρατες, ὅτι
b πλείονος ἔργου ἐστὶν ἀκριβῶς πάντα ταῦτα ὡς ἔχει μαθεῖν·
τόδε μέντοι σοι ἀπλῶς λέγω, ὅτι ἐὰν μὲν κεχαρισμένα τις ἐπίσθηται τοῖς θεοῖς λέγειν τε καὶ πράττειν εὐχόμενός τε
καὶ θύων, ταῦτ' ἐστὶ τὰ ὄσια, καὶ σφίξει τὰ τοιαῦτα τοὺς τε
5 ἰδίους οἴκους καὶ τὰ κοινὰ τῶν πόλεων· τὰ δ' ἐναντία τῶν κεχαρισμένων ἀσεβῆ, ἃ δὴ καὶ ἀνατρέπει ἅπαντα καὶ ἀπόλλυσιν.

ΣΩ. Ἡ πολὺ μοι διὰ βραχυτέρων, ὦ Εὐθύφρων, εἰ
ἐβούλου, εἶπες ἂν τὸ κεφάλαιον ὧν ἡρώτων· ἀλλὰ γὰρ οὐ
c πρόθυμός με εἰ διδάξαι—δῆλος εἶ. καὶ γὰρ νῦν ἐπειδὴ ἐπ'
αὐτῷ ἦσθα ἀπετράπου, ὃ εἰ ἀπεκρίνω, ἱκανῶς ἂν ἦδη παρὰ

e 8 κάλλιστα T W Arm. : κάλλιστά γε B a 2 ante αὐτῶν add.
τῆς ἀπεργασίας Schanz a 10 ἐργασίας B : ἀπεργασίας T W Arm.
b 1 ἔχει B T : ἔχοι W t c 2 ἱκανῶς B : ἴσως T

σοῦ τὴν ὁσιότητα ἐμεμαθήκη. νῦν δὲ ἀνάγκη γὰρ τὸν ἐρῶντα
τῷ ἐρωμένῳ ἀκολουθεῖν ὅπη ἂν ἐκεῖνος ὑπάγη, τί δὴ αὐ
λέγεις τὸ ὅσιον εἶναι καὶ τὴν ὁσιότητα; οὐχὶ ἐπιστήμην 5
τινὰ τοῦ θύειν τε καὶ εὔχεσθαι;

ΕΥΘ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ θύειν δωρεῖσθαι ἔστι τοῖς θεοῖς, τὸ δ'
εὔχεσθαι αἰτεῖν τοὺς θεούς;

ΕΥΘ. Καὶ μάλα, ὦ Σώκρατες. 10

ΣΩ. Ἐπιστήμη ἄρα αἰτήσεως καὶ δόσεως θεοῖς ὁσιότης δ
ἂν εἴη ἐκ τούτου τοῦ λόγου.

ΕΥΘ. Πάνυ καλῶς, ὦ Σώκρατες, συνήκας ὁ εἶπον.

ΣΩ. Ἐπιθυμητῆς γὰρ εἰμι, ὦ φίλε, τῆς σῆς σοφίας καὶ
προσέχω τὸν νοῦν αὐτῇ, ὥστε οὐ χαμαὶ πεσεῖται ὅτι ἂν 5
εἴπης. ἀλλὰ μοι λέξον τίς αὕτη ἢ ὑπηρεσία ἔστι τοῖς θεοῖς;
αἰτεῖν τε φῆς αὐτοὺς καὶ διδόναι ἐκείνοις;

ΕΥΘ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τό γε ὀρθῶς αἰτεῖν ἂν εἴη ὧν δεόμεθα
παρ' ἐκείνων, ταῦτα αὐτοὺς αἰτεῖν; 10

ΕΥΘ. Ἄλλὰ τί;

ΣΩ. Καὶ αὐτὸ διδόναι ὀρθῶς, ὧν ἐκεῖνοι τυγχάνουσιν e
δεόμενοι παρ' ἡμῶν, ταῦτα ἐκείνοις αὐτὸ ἀντιδωρεῖσθαι; οὐ
γὰρ που τεχνικόν γ' ἂν εἴη δωροφορεῖν διδόντα τῷ ταῦτα ὧν
οὐδὲν δεῖται.

ΕΥΘ. Ἀληθῆ λέγεις, ὦ Σώκρατες. 5

ΣΩ. Ἐμπορικὴ ἄρα τις ἂν εἴη, ὦ Εὐθύφρων, τέχνη ἢ
ὁσιότης θεοῖς καὶ ἀνθρώποις παρ' ἀλλήλων.

ΕΥΘ. Ἐμπορικὴ, εἰ οὕτως ἡδιδόν σοι ὀνομάξω.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐδὲν ἡδιδόν ἔμοιγε, εἰ μὴ τυγχάνει ἀληθὲς ὄν.
φράσον δέ μοι, τίς ἢ ὠφελία τοῖς θεοῖς τυγχάνει οὔσα ἀπὸ 10
τῶν δώρων ὧν παρ' ἡμῶν λαμβάνουσιν; ἂ μὲν γὰρ διδώσι

c 3 δὲ] δὴ ΒΤ ἐρῶντα Βt: ἐρωτῶντα ΓW Arm. c 4 ἐρω-
μένῳ ΒΤ: ἐρομένῳ W: ἐρωτωμένῳ Arm. d 5 post χαμαὶ add.
ποτε in marg. Γ d 9 γε Γ: om. Β Arm. (lacunam indicat W)
e 9 τυγχάνει ΒΤ: τυγχάνοι W

a παντὶ δῆλον· οὐδὲν γὰρ ἡμῖν ἔστω ἀγαθὸν ὅτι ἂν μὴ ἐκείνοι δῶσι. ἂ δὲ παρ' ἡμῶν λαμβάνουσιν, τί ὠφελούνται; ἢ τοσοῦτον αὐτῶν πλεονεκτοῦμεν κατὰ τὴν ἐμπορίαν, ὥστε πάντα τὰ ἀγαθὰ παρ' αὐτῶν λαμβάνομεν, ἐκείνοι δὲ παρ' ἡμῶν οὐδέν;

5 ΕΥΘ. Ἄλλ' οἶει, ὦ Σώκρατες, τοὺς θεοὺς ὠφελείσθαι ἀπὸ τούτων ἢ παρ' ἡμῶν λαμβάνουσιν;

ΣΩ. Ἄλλὰ τί δήποτ' ἂν εἴη ταῦτα, ὦ Εὐθύφρων, τὰ παρ' ἡμῶν δῶρα τοῖς θεοῖς;

ΕΥΘ. Τί δ' οἶει ἄλλο ἢ τιμὴ τε καὶ γέρα καί, ὅπερ ἐγὼ ἄρτι ἔλεγον, χάρις;

b ΣΩ. Κεχαρισμένον ἄρα ἐστίν, ὦ Εὐθύφρων, τὸ ὄσιον, ἀλλ' οὐχὶ ὠφέλιμον οὐδὲ φίλον τοῖς θεοῖς;

ΕΥΘ. Οἶμαι ἔγωγε πάντων γε μάλιστα φίλον.

ΣΩ. Τοῦτο ἄρ' ἐστὶν αὖ, ὡς ἔοικε, τὸ ὄσιον, τὸ τοῖς θεοῖς φίλον.

ε ΕΥΘ. Μάλιστα γε.

δ ΣΩ. Θαυμάση οὖν ταῦτα λέγων ἕαν σοι οἱ λόγοι φαίνωνται μὴ μένουτες ἀλλὰ βαδίζοντες, καὶ ἐμὲ αἰτιάση τὸν Δαίδαλον βαδίζοντας αὐτοὺς ποιεῖν, αὐτὸς ὦν πολὺ γε

10 τεχνικώτερος τοῦ Δαιδάλου καὶ κύκλω περιμόντα ποιῶν; ἢ οὐκ αἰσθάνη ὅτι ὁ λόγος ἡμῖν περιελθὼν πάλιν εἰς ταῦτον ἤκει; μέμνησαι γάρ που ὅτι ἐν τῷ πρόσθεν τό τε ὄσιον καὶ τὸ θεοφιλὲς οὐ ταῦτόν ἡμῖν ἐφάνη ἀλλ' ἕτερα ἀλλήλων· ἢ οὐ μέμνησαι;

ΕΥΘ. Ἐγώ γε.

5 ΣΩ. Νῦν οὖν οὐκ ἐννοεῖς ὅτι τὸ τοῖς θεοῖς φίλον φῆς ὄσιον εἶναι; τοῦτο δ' ἄλλο τι ἢ θεοφιλὲς γίγνεται; ἢ οὐ;

ΕΥΘ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἢ ἄρτι οὐ καλῶς ὠμολογοῦμεν, ἢ εἰ τότε καλῶς, νῦν οὐκ ὀρθῶς τιθέμεθα.

a 1 ἐστιν ἡμῖν T a 9 γέρα BT: δῶρα W: γρ. ἔργα W
b 9 Δαίδαλον] γρ. διδάσκαλον W γε om. T b 10 περιμόντα B:
περιμόντας T (sed s supra verum) Argm. c 1 πρόσθεν T: ἔμπροσθεν
B c 3 οὐ B: οὐδὲ T c 8 ὠμολογοῦμεν pr. BT

ΕΥΘ. Ἔοικεν.

10

ΣΩ. Ἐξ ἀρχῆς ἄρα ἡμῖν πάλω σκεπτέον τί ἐστι τὸ ὄσιον, ὡς ἐγὼ πρὶν ἂν μάθω ἐκὼν εἶναι οὐκ ἀποδειλιάσω. ἀλλὰ μὴ με ἀτιμάσης ἀλλὰ παντὶ τρόπῳ προσσχῶν τὸν δ νουὺν ὅτι μάλιστα νῦν εἰπέ τὴν ἀλήθειαν· οἶσθα γὰρ εἶπερ τις ἄλλος ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἀφετέος εἶ ὥσπερ ὁ Πρωτεὺς πρὶν ἂν εἴπῃς. εἰ γὰρ μὴ ἤδησθα σαφῶς τό τε ὄσιον καὶ τὸ ἀνόσιον, οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ποτε ἐπεχείρησας ὑπὲρ ἀνδρὸς 5 θητὸς ἀνδρα πρεσβύτην πατέρα διωκάθειν φόνου, ἀλλὰ καὶ τοὺς θεοὺς ἂν ἔδεισας παρακινδυνεύειν μὴ οὐκ ὀρθῶς αὐτὸ ποιήσοις, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἡσχύνῃς· νῦν δὲ εὖ οἶδα ὅτι σαφῶς οἶε εἰδέναι τό τε ὄσιον καὶ μὴ. εἰπέ οὖν, ᾧ βέλτιστε e Εὐθύφρων, καὶ μὴ ἀποκρύψῃ ὅτι αὐτὸ ἠγῆ.

ΕΥΘ. Εἰς αὐθις τοίνυν, ᾧ Σώκρατες· νῦν γὰρ σπεύδω ποι, καί μοι ὦρα ἀπιέναι.

ΣΩ. Οἶα ποιεῖς, ᾧ ἑταῖρε. ἀπ' ἐλπίδος με καταβαλὼν 5 μεγάλης ἀπέρχῃ ἣν εἶχον, ὡς παρὰ σοῦ μαθὼν τά τε ὄσια καὶ μὴ καὶ τῆς πρὸς Μέλητον γραφῆς ἀπαλλάξομαι, ἐνδειξάμενος ἐκείνῳ ὅτι σοφὸς ἤδη παρ' Εὐθύφρονος τὰ θεῖα γέγονα 16 καὶ ὅτι οὐκέτι ὑπ' ἀγνοίας αὐτοσχεδιάζω οὐδὲ καινοτομῶ περὶ αὐτά, καὶ δὴ καὶ τὸν ἄλλον βίον [ὅτι] ἄμεινον βιωσοίμην.

c 11 τί ἐστιν ὄσιον T d 1 προσσχῶν scripsi: προσέχων B:
προσχῶν T e 4 ποι] που pr. T a 3 ὅτι secl. Schanz

